

“У адпаведнасці з законам не прадаём табачныя вырабы асобам да 18 гадоў” – такі сур’ёзны надпіс можна ўбачыць на акенцы гандлёвага кіёску... Кажуць, дурням закон не пісаны, але ці толькі дурням? Мы вырашылі гэта праверыць. Вы спытаецеся, як? А вось наступным чынам.

“Калі ласка, дайце мне папяросы “Camel” лёгка – з такой просьбай звярнулася семнаццацігадовая дзяўчынка Каця да прадаўца кіёска. Праўда, было крыху нязручна Каці купляць папяросы, бо не курыць (чаго і астатнім жадае). Але гандлярка, якая не ведала: ці паўналетняя купляе ў яе “Camel” лёгка, такой нязручнасці не зведала.

У адказ на просьбу прадаць цыгарэты са словамі “калі ласка” рука прадаўца працягвала гэты самы “Camel”. І пасля надыходзіў той самы момант нязручнасці, момант выкрыцця і Каці, і гандляркі. “Дзень добры, я - карэспандэнт інтэрнэт-газеты. “Чаму вы не спыталіся, ці ёсць мне 18 гадоў, перад тым, як прадаваць цыгарэты?”, – прыкладна так выглядала «выкрыццё». † А ў адказ – цішыня...

Большасць апраўдвалася, даючы нашай Кацюшцы 18 год (пры гэтым, нават, не паглядзеўшы на твар пакупніка), хтосьці жаліўся, што такая - праца. Але паспрабуй запытайся, ці паўналетні, дык потым на ўвесь дзень настрой будзе сапсаваны. Шчыра кажучы, не вельмі прыемна было слухаць дзяўчыне, як аўпраўдваліся нашыя прадаўцы... З адзінаццаці кіёскаў, якія знаходзяцца ў розных раёнах нашага гораду, не было ніводнага, дзе б не згадзіліся прадаць мне “Camel”.

“Не забівай” – менавіта гэтая запаведзь дае адказ на пытанне “Чаму курэнне – гэта грэх?” Яно забівае. Забівае чалавека, яго свабодную волю. Ці малады, ці дарослы становіцца залежным ад нейкага няшчаснага тытуню, закручанага ў кавалак паперкі.

Напэўна, не для гэтага Творца даў нам жыццё, каб мы яго марнавалі, ды яшчэ і плацілі за гэта грошы. З моманту зачацця і да смерці ўсякае чалавечае жыццё - святое, таму што Бог - жывы і святы стварыў кожнага з нас па свайму вобразу і падабенству. Курэнне цыгарэтаў – забойства. А забойства глыбока супярэчыць годнасці і святасці Творцы.